

ذره ییــن

روایت محمد عطریانفر از پشت پرده اختلافات در دولت

۷۰درصد نیروهای پزشکیان منتخب خودش نبودند

پزشکیان افراد مهمی را از دست داد

یک فعال سیاسی اصلاح طلب در خصوص اختلافات ایجاد شده در دولت پزشکیان و علل آن اظهار داشت: مقدمات شکل گیری دولت در ایران بر پایه نظام حزبی نیست، وقتی احزاب رقابت نمی کنند و افراد به جای احزاب می نشینند، طبیعتا برای رقابت نرزد افکار عمومی ناچارند وعده ها و قول و قرارهایی را مطرح کنند و فضای رسانه‌ای و افکار عمومی را در اختیار بگیرند. این نوع ارتباط با جامعه، شاید آراء را به نفع کاندیداهای انتخاباتی رقم بزند. اقتصادنیوز نوشت: محمد عطریانفر گفت: از آغاز انقلاب تا امروز ما در چهار جنبش مصیبت بزرگی هستیم. اگر رقابت‌های انتخاباتی به‌خصوص در ریاست جمهوری و مجلس منوط به رقابت بین احزاب شود، احزاب نیز روند شکل می‌گیرند و از سوی دیگر، انسان‌های باتجربه، متخصص، صاحب صلاحیت، عالم و دانشمندی که برای امر مدیریت حکومت تربیت می شوند جهت رقابت به صحنه می‌آیند. وی افزود: اما متأسفانه این امر بر فضای سیاسی ایران حاکم نیست و فضای انتخابات تبدیل به رقابت میان افراد می‌شود نه احزاب. در چنین فضایی، افراد با نیروهای بسیار اندک و در حاشیه رقافت ها و روابط شخصی، کنار نامزد انتخاباتی حاضر می‌شوند. در نهایت، مصیبتی رقم می‌خورد که امروز ما با آن مواجهیم. در دولت‌های دیگر هم این مصیبت و گرفتاری را داشتیم. بنابراین، این موضوع به‌عنوان زیرساخت یک خطای تاریخی باید روزی اصلاح بشود. عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی بیان کرد: درباره دولت فعلی باید بگویم دست بر قضا آقای پزشکیان هم بر پایه همین روند رو بیکرد، خودش را مطرح کرد. این هم در بدترین شرایطی که باید دولت را بعد از فوت آقای رئیسی عهده‌دار می‌شد. از سوی دیگر، اِرت سنگینی از مشکلات و مصائب ناشی از تحریم‌ها به دولت چهاردهم منتقل شد. وی ادامه داد: با وجود همه این مصیبت‌ها و مشکلاتی که اشاره کردم، آقای پزشکیان که هم نماینده مردم تبریز در مجلس بود و هم وزیر بهداشت دولت آقای خامنی، سعی کرد کمترین قول و قرار را با جامعه مطرح کند. هر وقت سخن این که شما چه برنامه‌ای در پیش دارید، ذهنش معطوف شد به این موضوع که برنامه هفتم توسعه که ارگان نظام حاکمیت از جمله پارلمان، نهاد‌های مسئول در حوزه‌های امنیتی، اجرایی، اطلاعاتی و اجتماعی در آن مدخلیت داشتند، نوشته شده است. بعد از آنکه پزشکیان دولت را تشکیل داد دچار بحران ها و بین بست‌هایی بود که به هیچ عنوان نتوانست از آن خارج بشود. بر پایه اطلاعاتی که در اختیار صاحب‌نظران و صاحبان فهم سیاسی قرار دارد، انتخاب اکثریت قاطعی از نیروهای همکار آقای پزشکیان بر اساس انتخاب شخصی او صورت نگرفته است. عطریانفر اظهار کرد: پزشکیان حول محوریت ظرفیت کمینه‌هایی تشکیل داد و افرادی را در این کمینه‌ها نامزد شدند. تیمی که شخصیت‌ها را از رزایی می‌کرد کشور را نسبتاً قابل قبولی عرضه کرد. اما تقریباً ۸۰ تا درصد نتیجه استخراج‌شده از کمینه‌ها به کار آقای پزشکیان نیامد؛ یعنی نتوانست این نیروها را به کار بگیرد. وی عنوان کرد: این یک اشکال مهم است. وقتی فرد حس می‌کند برگزیده مستقیم رئیس‌جمهور نیست چه بسا خود را نسبت به همدلی و همراهی با رئیس‌جمهور هم چندان ملتزم نداند؛ اگرچه با کمترین چنین صدایی از دولت شنیدیم که کسی مخالفت کند. بنابراین، نتیجه قهری ماجرا این می‌شود که دولت فاقد انسجام فراگیر است. دولتی که از انسجام همه‌جانبه و گسترده بین برنامه‌ها و نیروهای عمل‌کننده برخوردار نباشد، تأثیراتش را در جامعه و در خدمت‌گذاری به مردم بروز می‌دهد.

استیضاح همتی: خطای بزرگ

محمد عطریانفر ابراز کرد: در فرآیند پیروزی

پزشکیان در انتخابات، نیروهایی از فعالان سیاسی

به‌خصوص جناح اصلاح‌طلب، او را همراهی کردند

و توقعاتی هم داشتند. این توقعات که عملاً ناتب

عملیاتی و مصداقی آن در بزرگیدن نیروها و مدیران

ارش کشور است، به هیچ عنوان خود را نشان نداد.

عمل‌گرایه‌مندی فراگیری در جبهه اصلاحات

نسبت به به‌کارگیری عناصر کلیدی دولت در سطوح

وزارتخانه و پایین‌تر از وزارتخانه و در حرمین بیش از

پنج هزار نیرو مؤثر در حوزه مدیریت‌های کلان،

وجود دارد. وی در خصوص از دست دادن برخی

چهره‌های کلیدی در دولت و تأثیر آن در شکاف

وجود آمده تصریح کرد: این موضوع بسیار مهم

است. چه بپذیریم چه نپذیریم، در بحران‌ها و در

شرایط بحرانی نقش انسان‌ها بسیار مهم است. در

شرایط نادر، معمولاً برنامه‌ها مهم‌تر از انسان‌ها

هستند اما در شرایطی که معلوم نیست برنامه‌مان

باید چطور پیش‌برود، تصمیم اقتضایی باید بگیریم

و نوعاً از برنامه‌های از پیش تعریف‌شده عدول

می‌کنیم. نقد حس انسان‌های برگزیده، حرفه‌ای،

توانمند، صاحب‌فهم و واجد دیدگاه‌های روشن در

پیشبرد کارها یا حداقل جلوگیری از اشکالات جلوه

می‌کند. این چهره سیاسی تأکید کرد: پزشکیان،

افراد مهمی را از دست داده و روز به روز هم ممکن

است دامنه‌اش گسترده‌تر شود. فارغ از بازی‌های

که مجلس علیه ظریف و طیب‌نیا درآورد، دولت

پزشکیان یک مدیر توانمند به‌عنوان وزیر کارآمد

و توانمند، صلاحیت‌دار، دارای موقعیت علمی،

دارای فهم دقیق و باتجربه به‌نام آقای همتی را در

اثر بازیگری مجلس از دست داد. امروز همه عقاید

مجلس معترفتند که خطای بزرگی کردند؛ از شخص

آقای قالیباف که در این قضیه اظهارنظر داخلی و

خصوصی داشت تا دیگر نمایندگان معقول مجلس

که می‌گویند: «چه خطایی کردیم» و این بحران‌ها را

به‌وجود آوردند.

سه شنبه	سال هشتم
۲۷ • ۰۸ • ۱۴۰۴	شماره ۲۲۵۵
۲۷ جمادی‌الاول ۱۴۴۷ / ۱۸ نوامبر ۲۰۲۵	

«آرمان ملی» سفر محمدرضا عارف به روسیه برای شرکت در اجلاس شانگهای را بررسی می‌کند

فرصت مغتنم مسکو

◀ عبدالرضا فرجی‌راد در گفت‌وگو با «آرمان ملی»: گفت‌وگوهای دوجانبه و محرمانه موثرتر است

شانگهای، تنها یک حرکت نمادین در عرصه سیاست خارجی نیست، بلکه گامی راهبردی برای تقویت جایگاه کشور در ساختار جدید نظم جهانی است؛ نظمی که بیش از پیش به‌سوی چندقطبی شدن پیش می‌رود.»

رفت و آمدهای موثر

یک تحلیلگر مسائل بین‌الملل در خصوص سفر معاون اول رئیس‌جمهور به روسیه برای حضور در اجلاس شانگهای اظهار داشت: ایران به‌عنوان یکی از اعضای شانگهای باید در این نشست‌ها شرکت کند. طبیعتاً نشست‌هایی در سطح سران، وزرای خارجه و وزرای اقتصاد و... برگزار می‌شود که باید در آن شرکت کرد. عبدالرضا فرجی‌راد در این خصوص که حضور در اینگونه اجلاس‌ها چقدر باعث خروج ایران از انزوای بین‌المللی می‌شود به «آرمان ملی» گفت: باید این مسأله انزوا را نیز تعریف کرد که چقدر در انزوا هستیم. به ما از نظر سازمان ملل و کشورهای غربی و اروپایی در انزوا هستیم و هیچ رفت و آمد سیاسی به اروپا نداریم. از نظر اقتصادی مشکلات زیادی با کشورهای غربی داریم و از این جهت می‌توان گفت در انزوا هستیم. وی افزود: با توجه محدودیت‌های اقتصادی و محدودیت مالی که وجود دارد خیلی روابط گسترده و وسیعی با کشورهای منطقه نداریم؛ اما با کشورهای منطقه و با همسایگان، روسیه و چین روابط اقتصادی داریم که نشان می‌دهد در انزوا نیستیم و با وجود سخت بودن شرایط کار می‌کنیم. سفیر سابق ایران در نروژ و مجارستان بیان کرد: این رفت و آمدها بالاخره مؤثر است و اگر بتوان گفت وگوهایی با مقامات این کشورها در رابطه با مکانیسم‌مانش و دوزدن تحریم‌ها داشته باشیم بسیار مطلوب خواهد بود. فرجی‌راد بیان کرد: چیزی که امروز با توجه به تحریم‌ها و فعال شدن مکانیسم ماشه و قطعنامه شورای امنیت برای ایران ارتکذاز است بیشتر گفت‌وگوهای دوجانبه و محرمانه است که خیلی هم نباید این گفت‌وگوها را علنی کرد. ما الان بیشتر می‌توانیم با همسایه‌ها کار کنیم. وی تصریح کرد: صرف حضور در شانگهای برای ایران آورده‌ای ندارد؛ بلکه به خروج از انزوای سیاسی و نه اقتصادی کمک می‌کند.

در دور جدید اجلاس شانگهای این بار در مسکو محمدرضا عارف معاون اول رئیس‌جمهور به روسیه سفر کرد تا در این اجلاس ضمن سخنرانی در بیست و چهارمین اجلاس نخست‌وزیران سازمان همکاری شانگهای، با برخی سران و مقامات کشورهای عضو این سازمان در زمینه بررسی راه‌های توسعه همکاری‌های اقتصادی، انرژی و ترانزیتی دیدار و به گفت‌وگو کند. همچنین آنطور که محورهای اصلی اجلاس نخست‌وزیران سازمان همکاری شانگهای اعلام شده، افزایش استفاده از پول‌های ملی در مبادلات تجاری، توسعه پروژه‌های مشترک انرژی و حمل‌ونقل، و تقویت همکاری‌های منطقه‌ای از مهم‌ترین موضوعاتی هستند که در این اجلاس مورد بحث و بررسی قرار خواهند گرفت. در همین راستا عارف در بدو ورود به مسکو اظهار داشت: «سازمان شانگهای یکی از بزرگ‌ترین سازمان‌های منطقه‌ای است که جمعیت کشورهای عضو به بیش از ۳٫۴ میلیارد نفر می‌رسد. ۱۰ کشور عضو این سازمان از نظر فرهنگی، تمدنی و تاریخی اشتراکات فراوانی دارند و بهترین سازمان برای توسعه همکاری‌ها، رفع و تسهیل مشکلات و تعامل و همکاری محسوب می‌شود.» وی گفت: «از دو سال گذشته که ایران عضو رسمی این سازمان شده است، رفت و آمد و تعاملات فراوانی در قالب سازمان شانگهای داشته‌ایم و امیدواریم این روند همکاری به شرایط بسیار خوبی برسد و ما بتوانیم از مزایای عضویت در این سازمان به نفع خود، کشورهای منطقه و به نفع صلح، آرامش و دوستی بین‌ملت‌ها استفاده کنیم.» به نظر می‌رسد حضور ایران در این اجلاس فرصت مغتنمی است که می‌توان از آن برای همکاری دوپا

چندجانبه بهره برد. چنانکه کاظم جلالی سفیر ایران در روسیه در شبکه ایکس نوشت: «این اجلاس فرصتی برای بررسی و حل چالش‌های منطقه‌ای، راه‌های افزایش مبادلات تجاری، ترسیم نقشه‌راه همکاری‌های چندجانبه‌اتی و هماهنگ‌سازی اقدامات در زمینه بهبود وضعیت پولی-بانکی و همچنین پیشبرد اهداف مشترک در زمینه‌هایی مانند توسعه پایدار، توسعه تجارت الکترونیک، سرمایه‌گذاری‌های متقابل، بهداشت، محیط‌زیست، انرژی، حمل و نقل و امنیت فراهم می‌آورد. حضور فعال ایران در

«آرمان ملی» در گفت‌وگویی روابط مجلس و دولت را بررسی می‌کند

نگرانی از اخلال در مسیر پاستور حسین کنعانی مقدم: کابینه آسیب ببیند کشور دچار بحران می‌شود

اکثریت آرای ملت وارد پاستور شده است باید کمک کرد تا در ادامه جامعه و حاکمیت در این روزهای حساس بتوانند به اهداف خود برسند. توجه کنید که کارشکنی و مخالفت با چنین دولتی نه‌از نظر عقلانیت و نه‌از لحاظ سیاست مورد پذیرش نخواهد بود. این حواشی و بحث‌های جناحی در بهارستان و محافل سیاسی خارج از مجلس نشان می‌دهد وفاقی که مدنظر رئیس‌جمهوری بود حالا توسط خود را تحمیل کنند. این وضعیت، نه تنها بر چالش‌های اجرایی دولت افزوده، بلکه در آینده کابینه را نیز حساس تر کرده این‌که آیا وفای آغازین دوام خواهد آورد یا تبدیل به رقابتی سهمگین خواهد شد. به این نکته هم باید اشاره کنیم که در حال حاضر وزاری را، راه، دادگستری، ارشاد، علوم، جهادکشاورزی و... در خطر استیضاح هستند. در این مورد با یکی از تحلیل‌گران سیاسی گفت‌وگویی انجام داده‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

دعواهای بی‌نتیجه!

حسین کنعانی مقدم، تحلیلگر مسائل سیاسی در واکنش به اختلاف‌های دولت و مجلس و تأثیر آن بر جامعه و مدیریت اجرایی کشور، به خبرنگار «آرمان ملی» می‌گوید: «ابتدا باید به این مورد تأکید کنم که همواره و در رابطه با استیضاح وزرا مخالف بوده و هستیم چون معتقدیم این تغییرات نمی‌تواند در ادامه به چالش‌های ما وجود کمک کند بهتر این است که نماینده‌ها بتوانند با ارائه طرح‌های جایگزین شرایط را به سمت بهبود ببرند در غیر این صورت زمانی‌که در تغییر وزیر و عوامل وزارتخانه صرف می‌شود به ضرر کشور جامعه خواهد بود. با در نظر گرفتن این توضیح باید اضافه کنم که قاعده سیاسی می‌گوید به دولتی که حکمش را از مقام معظم رهبری گرفته و با

آرمان ملی- حمید شجاعی: توازن قدرت در نظام بین‌الملل مدت‌هاست که با تشکیل سازمان‌ها، گروه‌ها و پیمان‌های مختلف دستخوش تغییر و تحول شده است و دیگر مثل سابق نیست که آمریکا بتواند به‌صورت یکجانبه بر جهان اعمال قدرت کند. امروز قدرت‌های شرق و همچنین قدرت‌های منطقه‌ای جهان را به سمت تک چندقطبی پیش برده‌اند و در این شرایط همه کشورها در صددند تا منافع ملی خود را از دل سازمان‌ها و پیمان‌های مختلف جست‌وجو کنند و با روابط دوجانبه یا چندجانبه منافع بیشتری را در حوزه‌های مختلف برای کشور خود به‌دست آورند. به‌طور مشخص چین و روسیه به‌عنوان قدرت‌های شرقی توانسته‌اند موازنه شرق و غرب را با آمریکا ایجاد کنند و نهادها و سازمان‌های نوظهور در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و امنیتی نقش مؤثری در این فرآیند ایفا کرده‌اند. از طرفی سازمان همکاری شانگهای به‌عنوان یکی از مهم‌ترین سازوکارهای همکاری منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای، بستری برای همکاری قدرت‌های آسیایی فراهم کرده است. ایران نیز به‌عنوان یک قدرت منطقه‌ای از این رویکرد مستثنی نبوده و نیست و همواره تلاش داشته با روابط مثبت و مناسب با سایر کشورها بتواند در مسیر کسب منافع ملی خود حرکت کند. از قضا حضور در سازمان همکاری‌های شانگهای گروه بریکس، دی ۱۰ و... را نیز می‌توان در همین راستا قلمداد کرد. از طرفی در شرایطی که فضای بین‌المللی چندان مطابق میل ایران نیست و آمریکا و اروپایی‌ها با موضوع خود طی ماه‌های گذشته تا کنون راه‌ه‌گونه مذاکره یا ارتباط مؤثر را بسته‌اند تبعاً ایران به سمت شرق حرکت کرده و روسیه و چین سهم بالایی از تعاملات با ایران را به خود اختصاص دادند. چه اینکه برخی بر این باورند که تأثیر روابط دوجانبه ایران با چین و روسیه بسیار بیشتر از عضویت در شانگهای با بریکس است. البته با بروز شرایط فعلی برای ایران در نظام بین‌الملل عده‌ای معتقدند که ایران به انزوا رفته است؛ اما واقعیت امر بر آن است که هر چند که نمی‌توان به‌طور قطع گفت ایران در انزوا قرار گرفته اما به‌هر جهت هر چقدر حضور ایران در سازمان‌هایی همچون شانگهای و بریکس بیشتر بوده و ایران حضور فعال‌تری در اینگونه مجامع داشته باشد می‌تواند از انزوایی که برخی می‌گویند نیز بیرون آمده و کنش مستقل خود را داشته باشد. طبیعتاً حضور در چنین سازمان‌هایی و حضور در اجلاس مختلف شانگهای و بریکس جدای از روابط مستحکم سیاسی و امنیتی به لحاظ اقتصادی نیز می‌تواند از روابط دوپا چندجانبه با کشورهای عضوای کشورمان دستاوردهای مفید و مؤثری را به‌همراه داشته باشد.

سفر به مسکو

بسیاری حضور ایران در اجلاس شانگهای را مفید و مؤثر می‌دانند به‌ویژه اینکه جدای از ارتباطی که در خود این سازمان و بین کشورهای عضو وجود دارد، ایران مذاکرات و مناسبات دوجانبه‌ای با روسیه و چین دارد که بسیاری می‌توانند برای کشورمان سودآور باشد. از همین رو در آخرین رویداد حول محور این سازمان چند ماه پیش مسعود پزشکیان در اجلاس شانگهای در نشست تحت عنوان شانگهای پلاس در تیانجین چین شرکت و مواضع ایرانی را بیان کرد و گفت: «گسترش گفت‌وگوهای سازمان با سایر کشورهای همسو در قالب شانگهای پلاس نیز فرصت ارزشمندی برای تعمیق و توسعه این همکاری‌هاست.» اکنون

آرمان ملی

اینکه دولت سیزدهم بعد از فوت ابراهیم رئیسی نیمه‌کاره ماند، با وی کارآمدن دولت چهاردهم، همه چیز در نگاه بسیاری از تحلیل‌گران نویدبخش بود زیرا کابینه مسعود پزشکیان با موافقت کامل فراجا به‌عنوان «کابینه وفای» شکل گرفت، آن هم در شرایطی که همه ۱۹ وزیر پیشنهادی رأی اعتماد گرفتند. این همکاری اولیه نشانه‌ای از هم‌گرایی حداقلی بین قوه مجریه و مقننه به نظر می‌رسید اما با گذشت زمان، چهره‌ای متفاوت از این وفای برای جامعه نمایان شد و کار حالا به جایی رسید که برخی از تحلیل‌گران با توجه به روند انتقادها از دولت در بهارستان و در خطر استیضاح قرارگرفتن تعدادی از وزرا معتقدند که پروژه وفای با شکست روبه‌رو شده است. به‌رغم آن شروع دلگرم‌کننده، شکاف‌هایی جدی به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب

می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت محسوب می‌شدند بعد از شکست سعید جلیلی در انتخابات ریاست جمهوری، به‌مور شعله مخالفت‌ها را بالا کشیدند. این جریان با افزایش فشار بر کابینه، نشان داد که هر‌چای صد در صدی اولیه، تضمینی برای همراهی نبود. یکی از ابزارهای این فشار، استفاده فرآینده از نظارت پارلمانی بود موضوعاتی مانند طرح سوال، تذکر و مهم‌تر از همه، به‌تدریج نمایان شده است. طیف تندرو در مجلس که از ابتدا منتقد دولت